

1. Radnóti Miklós hagyatékából 2014. október és november folyamán budapesti árveréseken felbukkant tárgyak (7 db):

- 1) *Berény Róbert (Budapest, 1887 – Budapest, 1953): Itatás (papír, szén, tus, 340x485 mm, jelezve balra lent: „Berény”)*
- 2) *Perlrott Csaba Vilmos (Békéscsaba, 1880 – Budapest, 1955): Lombos fák (papír, pasztell, ceruza, 190x200 mm, jelezve balra lent: „Perlrott Csaba”)*
- 3) *Szántó Piroska, Vass Istvánné (Kiskunfélegyháza, 1913 – Budapest, 1998): Szeptemberben (papír, olaj, 39x100 cm, jelzés nélkül)*
- 4) *Borsos Miklós (Nagyszében, 1906 – Budapest, 1990): Szamaras ember, 1942 (papír, tus, 250x200 mm, jelezve jobbra lent: „BM 942”)*
- 5) *Dési Huber István (Nagyenyed, 1895 – Budakeszi, 1944): Virágzó öreg fa (papír, ceruza, 380x155 mm, jelezve jobbra lent: „Dési Huber”)*
- 6) *Leon Alex (Löwinger Sándor) (Petrozsény, Románia, 1907 – Osztrog, Szovjetunió, 1944): Radnóti portréja, 1932 (papír, szén, 285x195 mm, jelezve balra lent: „Löwinger 932”)*
- 7) *Kerényi Jenő (Budapest, 1908 – Budapest, 1975): Gyermekeit dajkáló anyja, 1937 (terakotta, faragott, 46,5x13x16 cm, jelzés oldalt benyomva: „Kerényi J. 1937”)*

címen nyilvántartott képzőművészeti alkotások védetté nyilvánítása. (proveniencia: Virág Judit Galéria és Aukciósház 2014. évi őszi aukcióján (árverés: 2014. október 19., 2-4. tétel), valamint az Arte Galéria 62. aukcióján (árverés: 2014. november 30., 85., 87., 95. és 101. tétel))

A KJB egyhangú állásfoglalása:

A Bizottság a Radnóti Miklós hagyatékából 2014. október és november folyamán budapesti árveréseken felbukkant 7 darab tárgy védetté nyilvánítása tárgyában a Petőfi Irodalmi Múzeum által készített szakértői vélemény kiegészítését kéri az alábbi adatok vonatkozásában.

1. *A tárgyak milyen módon kötődnek Radnóti Miklóshoz.*
2. *A tárgyak mikor kerültek Radnóti Miklós tulajdonába.*
3. *A 7 darab képzőművészeti alkotás a PIM-be került tárgyakkal együtt Radnóti Miklós és Gyarmati Fanni hagyatékának teljes, ismert és dokumentált képzőművészeti részét alkotják-e.*
4. *Radnóti Miklós és Gyarmati Fanni lakásáról milyen archív fényképfelvételek ismertek, amelyeken esetleg az érintett 7 darab képzőművészeti alkotás is látható az enteriőrből.*

2. Kracker, Johann Lucas (Bécs, 1717 – Eger, 1779): IV. Béla király képmása a jászói prépostság újraalapító oklevelével, 1752-1758 (vászon, olaj, 200 x 150 cm, műtárgy-nyilvántartási azonosító: 314645) címen nyilvántartott képzőművészeti alkotás védetté nyilvánítása

A KJB egyhangú állásfoglalása:

A Bizottság Kracker, Johann Lucas (Bécs, 1717 – Eger, 1779): IV. Béla király képmása a jászói prépostság újraalapító oklevelével, 1752-1758 című festményt, amely az alkotó életművében és a közép-európai barokk festészetben is kimagasló színvonalú alkotás, ritka

uralkodóábrázolás, a szakvéleményt figyelembe véve, a magyar és egyetemes kulturális örökség kiemelkedő jelentőségű és pótolhatatlan képzőművészeti alkotásának tekinti, ezért védetté nyilvánítását egyhangú szavazattal támogatja.

3. **Bottartó elefántláb, 20. század eleje (vörösréz, elefántláb, preparált, magasság: 39 cm, átmérő: 33 cm, a vörösréz szegélyen „Kittenberger Kálmán Vállas Lajosnak, Relli, Uganda, 1926. Febr. 15.” felirat. Proveniencia: Nagyházi Galéria és Aukcióház 204. árverés 2014. december 11. 204. tétel címen nyilvántartott iparművészeti alkotás védetté nyilvánítása**

A KJB egyhangú állásfoglalása:

A Bizottság a Bottartó elefántláb, 20. század, Kittenberger Kálmán ajándéka Vállas Lajosnak című emléktárgyat, a szakvéleményt is figyelembe véve, tekintettel a tárgy nem kiemelkedő művészi színvonalára és arra, hogy Kittenberger Kálmán vadászati tevékenységéről és kutatásairól egyedi, máshonnan nem megismerhető adatot nem tartalmaz, nem tekinti a magyar és az egyetem kulturális örökség kiemelkedő jelentőségű és pótolhatatlan iparművészeti alkotásának, ezért védetté nyilvánítását egyhangú szavazattal nem támogatja.

4. **Breviarium Romanum. Pergamenkódex. 1474-ben másolta Guillelmus de Maria de Casali ("Explicit iste liber per manum presbiteri Guillelmi de Maria de Casali. Anno Domini MCCCCLXXIII.") Eredeti, vaknyomásos reneszánsz bőrkötésben, a kötéstáblára díszítetlen bőr applikálva. Díszítése egykorú itáliai reneszánsz munka, aranyozott, festett iniciálékkal, ornamentikus és figurális díszítéssel. A fő részek kezdőlapjain jól látható, hogy a kódexet körbevágták, talán a kötés megerősítésekor. Terjedelem: 391 lap; gerincmagasság: 15,3 cm; lapmagasság: 14,5 cm; lapszélesség: 10,5 cm címen nyilvántartott könyvtári dokumentum védettségének megszüntetése**

A KJB egyhangú állásfoglalása:

A Bizottság a Breviarium Romanum, Pergamenkódex, 1474 című könyvtári dokumentum védettségének a megszüntetése tárgyban az Országos Széchényi Könyvtár által készített szakértői vélemény kiegészítését kéri az alábbiak kifejtésével.

1. A kódexben szereplő miniatúrák művészettörténeti értékelése.
2. A miniatúrákat készítő személy vagy műhely meghatározása, legalább földrajzi vonatkozásban.

5. **Liber horarum, 15. század második fele. Pergamenkódex. Mind az írás, mind a díszítés francia munka. Egyes órák kezdetén díszes címlap található. A címlapok keretdíszei és az iniciálék festettek, lap-arannyal díszítettek. Terjedelem: 112,00 lap; gerincmagasság: 16,5 cm; lapmagasság: 15,5 cm; lapszélesség: 11 cm címen nyilvántartott könyvtári dokumentum védettségének megszüntetése**

A KJB egyhangú állásfoglalása:

A Bizottság a Liber horarum, 15. század második fele. Pergamenkódex című könyvtári dokumentum védettségének a megszüntetése tárgyban az Országos Széchényi Könyvtár által készített szakértői vélemény kiegészítését kéri az alábbiak kifejtésével.

1. A kódexben szereplő miniatúrák művészettörténeti értékelése.
2. A miniatúrákat készítő személy vagy műhely meghatározása, legalább földrajzi vonatkozásban.

6. **Makó város tanácsülési jegyzőkönyvei, 1858–1860 1. kötet: Makó város tanácsülési jegyzőkönyve az 1858. és 1859. évről. 0,020 kfm 2. kötet: Makó város tanácsülési jegyzőkönyve az 1860. évről. 0,025 kfm Félbőr kötésben, a gerinc és a lapszélek sérültek. Proveniencia: magántulajdon címen nyilvántartott levéltári dokumentum védetté nyilvánítása**

A KJB egyhangú állásfoglalása:

A Bizottság Makó város tanácsülési jegyzőkönyvei, 1858–1860 I-II. kötet című levéltári dokumentumot, amely Makó város 1858-1860 közötti történetére vonatkozóan más forrásból nem megismerhető hely-, igazgatás és intézménytörténeti adatokat tartalmaz, a szakértői vélemény és annak szóbeli kiegészítése alapján, a magyar történelem kiemelkedő jelentőségű és pótolhatatlan forrásértékű levéltári dokumentumának tekinti, ezért védetté nyilvánítását egyhangú szavazattal támogatja.

7. **Lorántffy Zsuzsanna (Ónod, 1600 körül – Sárospatak, 1660) fejedelemszony konvenciója Dolinay Miklós számára. Kelt: Sárospatak, 1650. május 10. Lorántffy Zsuzsanna saját kezű aláírásával, valamint a Lorántffy család és Erdély egyesített címerét ábrázoló papírfelzetes pecséttel hitelesített latin nyelvű szerződés (conventio). 31,5 x 19,5 cm, 1 oldal. Tartalma: Az özvegy fejedelemszony szolgálatába fogadja Dolinay Miklóst évi száz birodalmi tallér fizetségért. Dolinay az összeget 1650. június 22-én Klobusiczky Andrástól, a magyarországi Rákóczi birtokok jószágigazgatójától kapta kézhez. Proveniencia: Dolinay családi levéltár; Központi Antikvárium 133. árverés (2014. december 5.) 112. tétel címen nyilvántartott levéltári dokumentum védetté nyilvánítása**

A KJB egyhangú állásfoglalása:

A Bizottság Lorántffy Zsuzsanna (Ónod, 1600 körül – Sárospatak, 1660) fejedelemszony konvenciója Dolinay Miklós számára, kelt: Sárospatak, 1650. május 10. című levéltári dokumentumot, a szakértői vélemény és annak szóbeli kiegészítése alapján, arra tekintettel, hogy a Rákócziak udvartartásának a felépítésére és az alkalmazottak fizetésére vonatkozó eddig nem ismert információkat tartalmaz, valamint különös tekintettel arra a körülményre, hogy a Rákóczi családi levéltárnak a gazdasági és gazdálkodási iratanyaga megsemmisült, a magyar politika-, társadalom- és gazdaságtörténet kiemelkedő jelentőségű és pótolhatatlan forrásértékű levéltári dokumentumának tekinti, ezért védetté nyilvánítását egyhangúan támogatja.

8. **Wesselényi Ferenc, gróf (Zólyomlipcse, 1605 – Zólyom, 1667) nádor saját kezűleg aláírt magyar nyelvű oklevele. Kelt: Zólyomlipcse, 1666. január 1. A Wesselényi család címerét ábrázoló papírfelzetes viaszpecséttel. 32,5 x 21 cm, 1 oldal. Tartalma: rögzíti Dolinay Gábor prefektus éves fizetését és természetbeni juttatásait. Proveniencia: Dolinay családi levéltár; Központi Antikvárium 133. árverés (2014. december 5.) 114. tétel címen nyilvántartott levéltári dokumentum védetté nyilvánítása**

A KJB egyhangú állásfoglalása:

A Bizottság a Dolinay család levéltárába tartozó levéltári dokumentumot, a szakértői vélemény és annak szóbeli kiegészítése alapján, az alábbi szempontokra tekintettel a magyar politika-, társadalom- és gazdaságtörténet kiemelkedő jelentőségű és pótolhatatlan forrásértékű levéltári dokumentumának tekinti, ezért védetté nyilvánítását egyhangúan támogatja.

A szakvélemény érvein túl a Bizottság indokai a védetté nyilvánítása érdekében:

A Dolinay család tagjai a történettudomány által alaposan feldolgozott történelmi korszak meghatározó családjainak (Rákócziak, Wesselényiek, Thökölyek) szolgálatában bizalmi

funkciót töltötték be, miközben a családról és 17. századi tevékenységéről semmilyen forrás nem ismert. Az iratokban említett személyek, valamint események kiemelkedő köz-, vagy helytörténeti jelentőségűek. Az iratokban említett személyek és események más korabeli forrásban nem szerepelnek. A Dolinay családi levéltárhoz tartozó, egyszerre felbukkant iratok együttesen a korszak mikrotörténetének hiánypótló, jelentős forrásai.

9. **Wesselényi Ferenc, gróf (Zólyomlipcse, 1605 – Zólyom, 1667) nádor saját kezűleg aláírt oklevele. Kelt: Stubnyafürdő, 1666. március 12. Szlovák nyelvű kinevezés (resolutio), melynek csak a formulás részeit (intitulatio és keltezés) írták latinul. A Wesselényi család címerét ábrázoló papírfelzetes viaszpecséttel. 20 x 30,5 cm, 1 oldal. Tartalma: A nádor Dolinay Mihályt a sztrecsényi vár kapitányává nevezi ki. Elrendeli, hogy a várkapitánynak mindenki engedelmeskedjen, parancsait teljesítsék. Proveniencia: Dolinay családi levéltár; Központi Antikvárium 133. árverés (2014. december 5.) 113. tétel címen nyilvántartott levéltári dokumentum védetté nyilvánítása**

A KJB egyhangú állásfoglalása:

A Bizottság a Dolinay család levéltárába tartozó levéltári dokumentumot, a szakértői vélemény és annak szóbeli kiegészítése alapján, az alábbi szempontokra tekintettel a magyar politika-, társadalom- és gazdaságtörténet kiemelkedő jelentőségű és pótolhatatlan forrásértékű levéltári dokumentumának tekinti, ezért védetté nyilvánítását egyhangúan támogatja.

A szakvélemény érvein túl a Bizottság indokai a védetté nyilvánítása érdekében:

A Dolinay család tagjai a történettudomány által alaposan feldolgozott történelmi korszak meghatározó családjainak (Rákócziak, Wesselényiek, Thökölyek) szolgálatában bizalmi funkciót töltötték be, miközben a családról és 17. századi tevékenységéről semmilyen forrás nem ismert. Az iratokban említett személyek, valamint események kiemelkedő köz-, vagy helytörténeti jelentőségűek. Az iratokban említett személyek és események más korabeli forrásban nem szerepelnek. A Dolinay családi levéltárhoz tartozó, egyszerre felbukkant iratok együttesen a korszak mikrotörténetének hiánypótló, jelentős forrásai.

10. **Marczibányi János árváinak magyar nyelvű kérvénye Szelepcsényi György esztergomi érsekhez, Bars megye főispánjához. Kelt: 1680 körül 30 x 21 cm, 3 oldal Keltezés nélküli supplicatio (kérvény), mely formailag levélhez hasonló. Tartalma: A kérelmezők elmondják, hogy az atyjuk halála után melléjük kirendelt gyám, Marczibányi György is elhunyt. Mégpedig földesura, Dolinay Gábor szolgálatában esett el Simonyi Imre fia, János keze által. A gyilkosság miatt indított perben a bíróság úgy ítélte, hogy legfeljebb Dolinayt illeti kártérítés, mivel Marczibányi az ő szolgája volt. Az árvák kérik Szelepcsényit, hogy Bars megye főispánjaként hivatalból újra vetesse fel a pert, hogy az említett gyilkost végre tettehez mértelen elítéljék. Proveniencia: Dolinay családi levéltár; Központi Antikvárium 132. árverés (2014. november 28.) 385. tétel címen nyilvántartott levéltári dokumentum védetté nyilvánítása**

A KJB egyhangú állásfoglalása:

A Bizottság a Dolinay család levéltárába tartozó levéltári dokumentumot, a szakértői vélemény és annak szóbeli kiegészítése alapján, az alábbi szempontokra tekintettel a magyar politika-, társadalom- és gazdaságtörténet kiemelkedő jelentőségű és pótolhatatlan forrásértékű levéltári dokumentumának tekinti, ezért védetté nyilvánítását egyhangúan támogatja.

A szakvélemény érvein túl a Bizottság indokai a védetté nyilvánítása érdekében:

A Dolinay család tagjai a történettudomány által alaposan feldolgozott történelmi korszak meghatározó családjainak (Rákócziak, Wesselényiek, Thökölyek) szolgálatában bizalmi funkciót töltöttek be, miközben a családról és 17. századi tevékenységéről semmilyen forrás nem ismert. Az iratokban említett személyek, valamint események kiemelkedő köz-, vagy helytörténeti jelentőségűek. Az iratokban említett személyek és események más korabeli forrásban nem szerepelnek. A Dolinay családi levéltárhoz tartozó, egyszerre felbukkant iratok együttesen a korszak mikrotörténetének hiánypótló, jelentős forrásai.

- 11. Thököly Imre, gróf (Késmárk, 1657 – Izmit, 1705) Felső-Magyarország fejedelme saját kezűleg aláírt, latin nyelvű utasítása javainak felügyelőjéhez, Dolinay Gáborhoz. Kelt: Ungvár, 1685. július 1. Thököly sérült papírfelzetes viaszpecsétjével. Kismértékben a szöveget is érintő szúrágás nyomával. 31,5 x 20,5 cm, 9 oldal. Tartalma: Thököly tizenhat pontba szedve részletes utasításokat ad birtokainak ügye felől. Proveniencia: Dolinay családi levéltár; Központi Antikvárium 133. árverés (2014. december 5.) 116. tétel címen nyilvántartott levéltári dokumentum védetté nyilvánítása**

A KJB egyhangú állásfoglalása:

A Bizottság a Dolinay család levéltárába tartozó levéltári dokumentumot, a szakértői vélemény és annak szóbeli kiegészítése alapján, az alábbi szempontokra tekintettel a magyar politika-, társadalom- és gazdaságtörténet kiemelkedő jelentőségű és pótolhatatlan forrásértékű levéltári dokumentumának tekinti, ezért védetté nyilvánítását egyhangúan támogatja.

A szakvélemény érvein túl a Bizottság indokai a védetté nyilvánítása érdekében:

A Dolinay család tagjai a történettudomány által alaposan feldolgozott történelmi korszak meghatározó családjainak (Rákócziak, Wesselényiek, Thökölyek) szolgálatában bizalmi funkciót töltöttek be, miközben a családról és 17. századi tevékenységéről semmilyen forrás nem ismert. Az iratokban említett személyek, valamint események kiemelkedő köz-, vagy helytörténeti jelentőségűek. Az iratokban említett személyek és események más korabeli forrásban nem szerepelnek. A Dolinay családi levéltárhoz tartozó, egyszerre felbukkant iratok együttesen a korszak mikrotörténetének hiánypótló, jelentős forrásai.

- 12. Esterházy Pál, gróf galánthai (Kismarton, 1635 – Kismarton, 1713) nádor saját kezű aláírásával ellátott, latin nyelvű menlevél. Kelt: Kismarton, 1687. július 2. Esterházy Pál papírfelzetes viaszpecsétjével, valamint a nádor kézjegyén kívül Benyovszky Mátyás titkár aláírásával. 26 x 38,5 cm, 1 oldal. Tartalma: Esterházy nádor hivatalos értesítése a Magyar Királyság és a Német-Római Császárság minden rangú és rendű állampolgárának, katonáknak, vámhelyek tisztviselőinek, hogy a bor eladásából származó adósság behajtása céljából a lengyelországi Tarnów városába utazó Dolinay Gábor védelem alatt áll. Proveniencia: Dolinay családi levéltár; Központi Antikvárium 133. árverés (2014. december 5.) 117. tétel címen nyilvántartott levéltári dokumentum védetté nyilvánítása**

A KJB egyhangú állásfoglalása:

A Bizottság a Dolinay család levéltárába tartozó levéltári dokumentumot, a szakértői vélemény és annak szóbeli kiegészítése alapján, az alábbi szempontokra tekintettel a magyar politika-, társadalom- és gazdaságtörténet kiemelkedő jelentőségű és pótolhatatlan forrásértékű levéltári dokumentumának tekinti, ezért védetté nyilvánítását egyhangúan támogatja.

A szakvélemény érvein túl a Bizottság indokai a védetté nyilvánítása érdekében:

A Dolinay család tagjai a történettudomány által alaposan feldolgozott történelmi korszak meghatározó családjainak (Rákócziak, Wesselényiek, Thökölyek) szolgálatában bizalmi

funkciót töltöttek be, miközben a családról és 17. századi tevékenységéről semmilyen forrás nem ismert. Az iratokban említett személyek, valamint események kiemelkedő köz-, vagy helytörténeti jelentőségűek. Az iratokban említett személyek és események más korabeli forrásban nem szerepelnek. A Dolinay családi levéltárhoz tartozó, egyszerre felbukkant iratok együttesen a korszak mikrotörténetének hiánypótló, jelentős forrásai.

- 13. I. (Habsburg) Lipót (Bécs, 1640 – Bécs, 1705) kancelláriája által kiadott latin nyelvű oklevél. Kelt: Pozsony, 1696. július 19. 41 x 31 cm, 1 oldal. Az uralkodó papírfelzetes viaszpecsétjével. Tartalma: Simonyi István 1679-ben megölte Dolinay Gábor egy emberét, ezért a Bars megyei Alsókemenec (Kamenicza) faluban neki és örökösének egy kőházat adott. Dolinay Gábor leánya, Erzsébet felpanaszolja, hogy Simonyi fiai, András és Ádám megtámadták ezt az egyezséget. Lipót megerősíti Dolinay Erzsébetet birtokában. Proveniencia: Dolinay családi levéltár; Központi Antikvárium 132. árverés (2014. november 28.) 386. tétel címen nyilvántartott levéltári dokumentum védetté nyilvánítása**

A KJB egyhangú állásfoglalása:

A Bizottság a Dolinay család levéltárába tartozó levéltári dokumentumot, a szakértői vélemény és annak szóbeli kiegészítése alapján, az alábbi szempontokra tekintettel a magyar politika-, társadalom- és gazdaságtörténet kiemelkedő jelentőségű és pótolhatatlan forrásértékű levéltári dokumentumának tekinti, ezért védetté nyilvánítását egyhangúan támogatja.

A szakvélemény érvein túl a Bizottság indokai a védetté nyilvánítása érdekében:

A Dolinay család tagjai a történettudomány által alaposan feldolgozott történelmi korszak meghatározó családjainak (Rákócziak, Wesselényiek, Thökölyek) szolgálatában bizalmi funkciót töltöttek be, miközben a családról és 17. századi tevékenységéről semmilyen forrás nem ismert. Az iratokban említett személyek, valamint események kiemelkedő köz-, vagy helytörténeti jelentőségűek. Az iratokban említett személyek és események más korabeli forrásban nem szerepelnek. A Dolinay családi levéltárhoz tartozó, egyszerre felbukkant iratok együttesen a korszak mikrotörténetének hiánypótló, jelentős forrásai.